

وَمِنْ كَلَامٍ لَهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي مَعْنَى الْحَكَمَيْنِ: فَاجْمَعْ رَأْيَ مَلَئِكُمْ عَلَى أَنْ
اخْتَارُوا رَجُلَيْنِ، فَأَخَذْنَا عَلَيْهِمَا أَنْ يُجْعَلَا عِنْدَ الْقُرْآنِ، وَلَا يُجَاوِزَاهُ، وَتَكُونَ
أَلْسِنَتُهُمَا مَعَهُ، وَقُلُوبُهُمَا تَبِعَهُ، فَتَاهَا عَنْهُ، وَتَرَكََا الْحَقَّ وَهُمَا يُبْصِرَانِهِ، وَكَانَ
الْجَوْرُ هَوَاهُمَا، وَالْبَاعُو جَاجُ دَابَّهُمَا، وَقَدْ سَبَقَ اسْتِثْنَاؤُنَا عَلَيْهِمَا فِي الْحُكْمِ بِالْعَدْلِ
وَالْعَمَلِ بِالْحَقِّ، سُوءَ رَأْيِهِمَا، وَجَوْرَ حُكْمِهِمَا، وَالثَّقَّةُ فِي أَيْدِينَا لِأَنْفُسِنَا حِينَ
خَالَفَا سَبِيلَ الْحَقِّ، وَآتَيَا بِمَا لَا يُعْرَفُ مِنْ مَعْكُوسِ الْحُكْمِ.

درباره حکمین

نکوهش از خیانت حکمین

رای جمعیت شما در صفین یکی شد که دو مرد را به داوری برگزینند (ابوموسی اشعری، عمروعاص) و از آن دو پیمان گرفتیم که در برابر قرآن تسلیم باشند، و از آن تجاوز نکنند، زبان آن دو با قرآن و قلبهایشان پیرو کتاب خدا باشد، اما آنها از قرآن رویگردان شدند، حق را آشکار می‌دیدند و ترک گفتند که جور و ستم، خواسته دلشان، و کجی و انحراف در روش فکریشان بود. در صورتیکه پیش از صدور رای زشت و حکم جائزانه، با آنها شرط کرده بودیم که به عدل حکم نموده و به حق عمل کنند، ما به حقانیت خود ایمان داریم در حالی که آن دو از راه حق بیرون رفتند و حکمی بر خلاف حکم خدا صادر کردند.